

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1240**z dnia 20 czerwca 2019 r.****w sprawie utworzenia europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji****(wersja przekształcona)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 74 i art. 79 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004 ⁽²⁾ zostało znacząco zmienione. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian i w celu zapewnienia jasności rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.
- (2) Znaczny wzrost przepływów migracyjnych w 2015 i 2016 r. spowodował duże obciążenie systemów migracyjnych, azylowych i zarządzania granicami. Stanowi to wyzwanie dla Unii i państw członkowskich, świadcząc o potrzebie wzmocnienia polityki Unii w obszarze migracji z myślą o wypracowaniu skoordynowanej i skutecznej odpowiedzi ze strony Europy.
- (3) Celem unijnej polityki w dziedzinie migracji jest zastąpienie nieuregulowanych i niekontrolowanych przepływów migracyjnych przez bezpieczne i dobrze zarządzane drogi dzięki kompleksowemu podejściu mającemu na celu zapewnienie na wszystkich etapach skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi zgodnie z Tytułem V Rozdział 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (4) Przestrzeganie praw człowieka jest podstawową zasadą Unii. Unia z zaangażowaniem chroni prawa człowieka i podstawowe wolności wszystkich migrantów, niezależnie od ich statusu migracyjnego, w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym. W związku z tym środki podejmowane przez urzędników łącznikowych ds. imigracji przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia, w szczególności w przypadkach dotyczących osób wymagających szczególnego traktowania, powinny być zgodne z prawami podstawowymi, zgodnie z mającym zastosowanie prawem międzynarodowym i unijnym, w tym z art. 2 i 6 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 14 czerwca 2019 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie utworzenia sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s. 1).

- (5) Aby zapewnić skuteczne wprowadzenie w życie wszystkich aspektów unijnej polityki imigracyjnej, należy prowadzić spójny dialog i współpracę z najważniejszymi państwami trzecimi pochodzenia i tranzytu migrantów i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Współpraca taka, zgodnie z kompleksowym podejściem określonym w Europejskim programie w zakresie migracji, powinna zapewniać lepsze zarządzanie imigracją, w tym wyjazdami i powrotami, wspierać zdolność do gromadzenia i rozpowszechniania informacji, w tym na temat dostępu osób ubiegających się do ochrony międzynarodowej oraz, w stosownych przypadkach i w miarę możliwości, na temat reintegracji, a także zapobiegać nielegalnej imigracji, przemytowi migrantów i handlowi ludźmi oraz zwalczać je.
- (6) Narzędzia ochrony obejmują środki zawarte w Globalnym podejściu do kwestii migracji i mobilności. Strategie legalnej imigracji i kanały między Unią a państwami trzecimi powinny obejmować także migrację zarobkową, wizy dla studentów i łączenie rodzin, bez uszczerbku dla krajowych kompetencji państw członkowskich.
- (7) W kontekście rosnącego zapotrzebowania na analizy i informacje stanowiące podstawę polityki i działań operacyjnych opartych na dowodach, niezbędne jest zapewnienie, aby znajomość tematu i wiedza urzędników łącznikowych ds. imigracji przyczyniała się w pełni do stworzenia kompleksowego obrazu sytuacji w państwach trzecich.
- (8) Informacje na temat składu przepływów migracyjnych powinny, w stosownych przypadkach i w miarę możliwości, zawierać informacje dotyczące deklarowanego przez migrantów wieku, struktury płci oraz rodziny oraz dotyczące małoletnich bez opieki.
- (9) Oddelegowanie obecnych europejskich urzędników łącznikowych ds. migracji do najważniejszych krajów trzecich pochodzenia i tranzytu, do czego wezwano w konkluzjach ze specjalnego posiedzenia szefów państw i rządów w dniu 23 kwietnia 2015 r., stanowiło pierwszy krok w kierunku ściślejszej współpracy z państwami trzecimi w kwestiach związanych z migracją oraz lepszej współpracy z urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji oddelegowanymi przez państwa członkowskie. W oparciu o te doświadczenia powinny zostać przewidziane długoterminowe oddelegowania urzędników łącznikowych ds. imigracji przez Komisję do państw trzecich w celu wspierania opracowywania i wdrażania unijnych działań w dziedzinie migracji oraz maksymalizacji ich wpływu na migrację.
- (10) Celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie lepszej koordynacji i optymalnego korzystania z sieci urzędników łącznikowych oddelegowanych do państw trzecich przez właściwe organy państw członkowskich, w tym, w stosownych przypadkach, przez organy ścigania, a także przez Komisję i agencje unijne, aby skuteczniej realizować priorytety Unii w zakresie zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji i związanej z nią przestępczości transgranicznej, takiej jak przemyt migrantów i handel ludźmi, w zakresie ułatwiania godnego i skutecznego powrotu, readmisji i reintegracji, przyczyniania się do zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Unii, a także wspierania zarządzania legalną imigracją, w tym w dziedzinie ochrony międzynarodowej, przesiedleń i poprzedzających wyjazd środków integracyjnych podejmowanych przez państwa członkowskie i Unię. Koordynacja taka powinna odbywać się w pełnym poszanowaniu istniejącej struktury dowodzenia i podległości służbowej między urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji i ich odpowiednimi organami delegującymi, jak również wśród samych urzędników łącznikowych ds. imigracji.
- (11) W oparciu o doświadczenia ze stosowania rozporządzenia (WE) nr 377/2004 niniejsze rozporządzenie ma na celu zapewnienie, aby urzędnicy łącznikowi ds. imigracji przyczyniali się do funkcjonowania europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, przede wszystkim poprzez ustanowienie mechanizmu, za pomocą którego państwa członkowskie, Komisja i agencje unijne będą mogły bardziej systematycznie koordynować zadania i funkcje swoich urzędników łącznikowych oddelegowanych do państw trzecich.

- (12) Biorąc pod uwagę fakt, że urzędnicy łącznikowi zajmujący się kwestiami związanymi z migracją są oddelegowywani przez różne właściwe organy oraz że ich uprawnienia i zadania mogą się pokrywać, należy podjąć wysiłki w celu wzmocnienia współpracy między urzędnikami łącznikowymi działającymi w tym samym państwie trzecim lub regionie. Jeżeli urzędnicy łącznikowi ds. imigracji są oddelegowywani przez Komisję lub agencje unijne do misji dyplomatycznych Unii w państwie trzecim, powinni oni ułatwiać i wspierać sieć urzędników łącznikowych ds. imigracji w tym państwie trzecim. W stosownych przypadkach sieci takie można rozszerzyć na urzędników łącznikowych oddelegowanych przez państwa inne niż państwa członkowskie.
- (13) Ustanowienie solidnego mechanizmu, który zapewnia lepszą koordynację i współpracę wszystkich urzędników łącznikowych zajmujących się w ramach swoich obowiązków kwestiami dotyczącymi imigracji, jest niezbędne do zmniejszenia luk informacyjnych, ograniczenia do minimum powielania działań oraz do maksymalnego zwiększenia zdolności operacyjnych i skuteczności. Rada Sterująca powinna zapewnić wytyczne zgodne z priorytetami polityki Unii – przy uwzględnieniu stosunków zewnętrznych Unii – oraz powinna otrzymać niezbędne uprawnienia, w szczególności w zakresie przyjmowania dwuletnich programów prac sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, ustalania powierzanych urzędnikom łącznikowym ds. imigracji odpowiednich doraźnych działań w zależności od priorytetów i nowych potrzeb, które nie zostały uwzględnione w dwuletnim programie prac oraz przydzielania zasobów na uzgodnione działania, a także powinna ponosić odpowiedzialność za ich realizację. Zadania Rady Sterującej ani koordynatorów sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji nie powinny naruszać kompetencji organów delegujących w odniesieniu do przydzielania zadań ich odpowiednim urzędnikom łącznikowym ds. imigracji. Wykonując swoje zadania, Rada Sterująca powinna uwzględniać różnorodność sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, a także stanowiska państw członkowskich, które są najbardziej zainteresowane stosunkami z poszczególnymi państwami trzecimi.
- (14) Rada Sterująca powinna ustanowić i regularnie aktualizować wykaz urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych do państw trzecich. Wykaz powinien zawierać informacje dotyczące lokalizacji, struktury i działalności różnych sieci, w tym dane kontaktowe oraz krótki opis obowiązków urzędników łącznikowych ds. imigracji.
- (15) Należy propagować wspólne oddelegowania urzędników łącznikowych w celu wzmocnienia współpracy operacyjnej i wymiany informacji między państwami członkowskimi, jak również w celu zaspokojenia potrzeb na poziomie Unii określonych przez Radę Sterującą. Wspólne oddelegowanie dokonywane przez co najmniej dwa państwa członkowskie powinno być dofinansowane ze środków unijnych, w celu zachęcenia do podejmowania takich działań i zapewnienia wartości dodanej wszystkim państwom członkowskim.
- (16) Należy przyjąć postanowienia szczególne dotyczące szerszych unijnych działań na rzecz budowania zdolności urzędników łącznikowych ds. imigracji. Takie budowanie zdolności powinno obejmować opracowanie – we współpracy z odpowiednimi agencjami unijnymi – wspólnych podstawowych programów nauczania i kursów szkoleniowych organizowanych przed oddelegowaniem, w tym dotyczących praw podstawowych, oraz wzmocnienie zdolności operacyjnej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji. Takie programy powinny być nieobowiązkowe i uzupełniać krajowe programy ustanowione przez organy delegujące.
- (17) Sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji powinny unikać powielania działań agencji unijnych i innych unijnych instrumentów i struktur, w tym pracy grup w ramach lokalnej współpracy w ramach układu z Schengen, oraz powinny wnieść wartość dodaną do tego, co już te agencje unijne i inne unijne instrumenty i struktury osiągnęły w zakresie gromadzenia i wymiany informacji w dziedzinie migracji, w szczególności poprzez skupienie się na aspektach operacyjnych. Te sieci powinny działać w charakterze pośredników i dostawców informacji z państw trzecich w celu wspierania agencji unijnych w ich funkcji i zadaniach, w szczególności w przypadkach, gdy agencje unijne nie nawiązały jeszcze współpracy z państwami trzecimi. W tym celu należy zacieśnić współpracę między sieciami urzędników łącznikowych ds. imigracji i odpowiednimi agencjami unijnymi. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji powinni być zawsze świadomi faktu, że ich działania mogą mieć skutki dla działalności lub reputacji lokalnych i regionalnych sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji. Powinni oni postępować odpowiednio w trakcie wykonywania swoich zadań.

- (18) Organy państwa członkowskiego powinny zapewnić, aby – w stosownych przypadkach i zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym – informacje otrzymywane przez urzędników łącznikowych oddelegowanych do innych państw członkowskich oraz strategiczne i operacyjne produkty analizy agencji unijnych dotyczące nielegalnej imigracji, godnych i skutecznych powrotów i reintegracji, przestępczości transgranicznej, ochrony międzynarodowej i przesiedleń faktycznie docierały do urzędników łącznikowych ds. imigracji w państwach trzecich oraz aby informacje dostarczane przez urzędników łącznikowych ds. imigracji były przekazywane odpowiednim agencjom unijnym; w szczególności Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Agencji Unii Europejskiej ds. współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europolowi) i Europejskiemu Urzędowi Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) – w zakresie ich odpowiednich ram prawnych.
- (19) Aby zapewnić jak najskuteczniejsze wykorzystanie informacji gromadzonych przez sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, informacje takie powinny być dostępne za pośrednictwem bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych.
- (20) Informacje gromadzone przez urzędników łącznikowych ds. imigracji powinny wspierać wdrażanie technicznych i operacyjnych aspektów europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 ⁽³⁾, oraz przyczyniać się do tworzenia i obsługi krajowych systemów nadzorowania granic zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013 ⁽⁴⁾.
- (21) Powinno być możliwe wykorzystanie zasobów dostępnych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 ⁽⁵⁾ w celu wspierania działalności europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, jak również w celu dokonywania przez państwa członkowskie wspólnych oddelegowań urzędników łącznikowych ds. imigracji.
- (22) Przetwarzanie danych osobowych, w tym ich przekazywanie przez państwa członkowskie w ramach niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽⁶⁾. Przy przetwarzaniu danych osobowych Komisja i agencje unijne powinny stosować rozporządzenie (UE) 2018/1725 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾.
- (23) Przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia powinno być prowadzone w celu udzielania pomocy w powrocie obywateli państw trzecich, ułatwiania przesiedlania osób potrzebujących ochrony międzynarodowej oraz wprowadzania w życie unijnych i krajowych środków w zakresie przyjmowania w celu dopuszczenia legalnej migracji oraz w celu zapobiegania nielegalnej imigracji, przemytowi migrantów i handlowi ludźmi oraz zwalczania tych zjawisk. Niezbędne są zatem ramy prawne, w których uznaje się rolę urzędników łącznikowych ds. imigracji w tym kontekście.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013 z dnia 22 października 2013 r. ustanawiające europejski system nadzorowania granic (EUROSUR) (Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 11).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (24) Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji muszą przetwarzać dane osobowe w celu ułatwienia właściwego wdrażania procedur powrotu, skutecznego egzekwowania decyzji nakazujących powrót oraz, w stosownych przypadkach i w miarę możliwości, reintegracji. W odniesieniu do państw trzecich powrotu często nie wydano decyzji stwierdzających odpowiedni stopień ochrony przyjętych przez Komisję na podstawie art. 45 rozporządzenia (UE) 2016/679, często państwa te nie zawarły ani nie zamierzają zawrzeć z Unią umowy o readmisji, ani nie zapewniają one w inny sposób odpowiednich zabezpieczeń w rozumieniu art. 46 rozporządzenia (UE) 2016/679. Pomimo szeroko zakrojonych wysiłków Unii we współpracy z głównymi państwami pochodzenia nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich podlegających obowiązkowi powrotu, nie zawsze możliwe jest zapewnienie, by takie państwa trzecie systematycznie wypełniały zobowiązanie ustanowione na mocy prawa międzynarodowego do readmisji własnych obywateli. Z tego względu umowy o readmisji zawarte lub negocjowane przez Unię lub państwa członkowskie i przewidujące odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do przekazywania danych państwom trzecim zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) 2016/679 obejmują ograniczoną liczbę takich państw trzecich. W sytuacji, w której takie umowy nie istnieją, urzędnicy łącznikowi ds. imigracji powinni przekazywać dane osobowe na potrzeby realizacji operacji powrotowych Unii zgodnie z warunkami określonymi w art. 49 rozporządzenia (UE) 2016/679.
- (25) W drodze wyjątku od wymogu przyjęcia decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony lub odpowiednich zabezpieczeń powinno być dopuszczone przekazywanie danych osobowych organom państwa trzeciego na podstawie niniejszego rozporządzenia w celu wdrażania unijnej polityki powrotowej. Powinno być zatem możliwe, aby urzędnicy łącznikowi ds. imigracji korzystali z odstępstwa określonego w art. 49 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/679, z zastrzeżeniem warunków określonych w tym artykule, do celów niniejszego rozporządzenia, a mianowicie godnego i skutecznego powrotu obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania w państwach członkowskich lub przestali je spełniać, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE⁽⁸⁾.
- (26) W interesie zainteresowanych osób, urzędnicy łącznikowi ds. imigracji powinni mieć możliwość przetwarzania danych osobowych osób wymagających międzynarodowej ochrony podlegających przesiedleniom oraz osób pragnących legalnie migrować do Unii, w celu potwierdzenia ich tożsamości i obywatelstwa. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji działają w kontekście, w którym uzyskują istotne informacje na temat działalności organizacji przestępczych zamieszanych w przemyt migrantów i handel ludźmi. W związku z tym powinni oni również mieć możliwość wymiany danych osobowych przetwarzanych w trakcie pełnienia obowiązków z organami ścigania i w ramach sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, pod warunkiem że dane osobowe, o których mowa, są niezbędne zarówno do zapobiegania i zwalczania nieregularnej migracji, jak i do zapobiegania, prowadzenia dochodzeń, wykrywania i ścigania w zakresie przemytu migrantów lub handlu ludźmi.
- (27) Cele niniejszego rozporządzenia zakładają optymalizację korzystania z sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych przez państwa członkowskie, Komisję i agencje unijne do państw trzecich w celu skuteczniejszego wdrażania unijnych priorytetów w poszanowaniu kompetencji krajowych państw członkowskich. Takie unijne priorytety obejmują zapewnianie skuteczniejszego zarządzania migracją z myślą o zastąpieniu nieuregulowanych przepływów bezpiecznymi i dobrze zarządzanymi drogami dzięki wszechstronnemu podejściu uwzględniającemu wszystkie aspekty imigracji, w tym zapobieganie przemytowi migrantów, handlowi ludźmi i nielegalnej imigracji oraz zwalczanie tych zjawisk. Dalsze unijne priorytety to ułatwianie godnego i skutecznego powrotu, readmisji i reintegracji, przyczynianie się do zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Unii oraz wspieranie zarządzania legalną imigracją lub programami ochrony międzynarodowej. Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na duże rozmiary i ich skutki na obszarze całej Unii możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

- (28) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁹⁾, który dotyczy obszarów, o których mowa w art. 1 pkt A i E decyzji Rady 1999/437/WE⁽¹⁰⁾.
- (29) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹¹⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A i E decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW⁽¹²⁾.
- (30) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹³⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A i E decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽¹⁴⁾.
- (31) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, dołączonego do TUE oraz do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani nie podlega jego stosowaniu. Przyjmując, że niniejsze rozporządzenie oparte jest na dorobku Schengen, Dania, zgodnie z art. 4 tego Protokołu, w terminie sześciu miesięcy po podjęciu przez Radę decyzji w sprawie niniejszego rozporządzenia, podejmie decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (32) W dniu 1 października 2018 r., zgodnie z art. 5 ust. 2 Protokołu nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do TUE i do TFUE, Zjednoczone Królestwo powiadomiło Radę o tym, że nie chce uczestniczyć w przyjęciu niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z art. 5 ust. 3 wspomnianego Protokołu w dniu 31 stycznia 2019 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie notyfikacji przez Zjednoczone Królestwo chęci zaprzestania stosowania niektórych przepisów dorobku Schengen zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 377/2004. Na tej podstawie dnia 18 lutego 2019 r.⁽¹⁵⁾ Rada podjęła decyzję, że od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia decyzja Rady 2000/365/WE⁽¹⁶⁾ i pkt 6 załącznika I do decyzji Rady 2004/926/WE⁽¹⁷⁾ przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 377/2004 oraz dalszych zmian do tego rozporządzenia.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁵⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/304 z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie notyfikacji przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej chęci zaprzestania stosowania niektórych przepisów dorobku Schengen zawartych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 377/2004 w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji (Dz.U. L 51 z 22.2.2019, s. 7).

⁽¹⁶⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽¹⁷⁾ Decyzja Rady 2004/926/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie wprowadzenia w życie części dorobku Schengen przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 395 z 31.12.2004, s. 70).

- (33) Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do Irlandii zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu nr 19 oraz art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE ⁽¹⁸⁾.
- (34) Uczestnictwo Irlandii w niniejszym rozporządzeniu, zgodnie z art. 6 ust. 2 decyzji 2002/192/WE, związane jest z obowiązkami Unii w zakresie wprowadzenia środków rozwijających przepisy dorobku Schengen mające na celu zwalczanie organizowania nielegalnej imigracji, w których uczestniczy Irlandia.
- (35) Niniejsze rozporządzenie jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy służące zacieśnieniu współpracy i koordynacji działań urzędników łącznikowych ds. migracji oddelegowanych do państw trzecich przez państwa członkowskie, Komisję i agencje unijne dzięki utworzeniu europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji.
2. Niniejsze rozporządzenie nie narusza odpowiedzialności organów państw członkowskich, Komisji i agencji unijnych za określanie zakresu zadań i sprawozdawczości oraz przydzielanie tych zadań odpowiednim urzędnikom łącznikowym ds. imigracji ani zadań urzędników łącznikowych w ramach ich uprawnień na mocy prawa unijnego i krajowego oraz krajowych i unijnych polityk lub procedur lub na mocy specjalnych umów zawartych z państwem przyjmującym lub organizacjami międzynarodowymi.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „urzędnik łącznikowy ds. imigracji” oznacza urzędnika łącznikowego wyznaczonego i oddelegowanego za granicę przez właściwe organy jednego z państw członkowskich, Komisję lub agencję unijną, zgodnie z odpowiednią podstawą prawną, zajmującego się kwestiami związanymi z imigracją, również wtedy, gdy stanowi to jedynie część jego obowiązków.
- 2) „oddelegowany za granicę” oznacza oddelegowany do państwa trzeciego, na rozsądny okres czasu określony przez odpowiedzialny organ, do jednej z następujących placówek:
  - a) przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa członkowskiego;

⁽¹⁸⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

- b) właściwych organów w państwie trzecim;
  - c) organizacji międzynarodowej;
  - d) misji dyplomatycznej Unii;
- 3) „dane osobowe” oznaczają dane osobowe zgodnie z definicją w art. 4 pkt 1) rozporządzenia (UE) 2016/679;
- 4) „powrót” oznacza powrót zgodnie z definicją w art. 3 pkt 3) dyrektywy 2008/115/WE.

Artykuł 3

Zadania urzędników łącznikowych ds. imigracji

1. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji realizują zadania w ramach swoich uprawnień określonych przez organy delegujące i zgodnie z przepisami, w tym również przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, ustanowionymi w prawie Unii i prawie krajowym oraz w umowach lub porozumieniach zawartych z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi.
2. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji wykonują swoje zadania zgodnie z prawami podstawowymi jako ogólnymi zasadami prawa Unii, a także z prawem międzynarodowym, w tym z obowiązkami w zakresie praw człowieka. Szczególną uwagę poświęcają oni osobom wymagającym szczególnego traktowania i uwzględniają aspekt płci w przepływach migracyjnych.
3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego urzędnicy łącznikowi ds. imigracji nawiązywali i podtrzymywali bezpośrednie kontakty z właściwymi organami państw trzecich, w tym w stosownych przypadkach z władzami lokalnymi i z właściwymi organizacjami działającymi w państwie trzecim, w tym organizacjami międzynarodowymi, zwłaszcza w celu wdrażania niniejszego rozporządzenia.
4. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji zbierają informacje do wykorzystania na poziomie operacyjnym albo na poziomie strategicznym, albo na obu poziomach. Informacje zbierane na podstawie niniejszego ustępu są zbierane zgodnie z art. 1 ust. 2 i nie zawierają danych osobowych, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2. Informacje te dotyczą w szczególności następujących kwestii:
  - a) europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami na granicach zewnętrznych w celu skutecznego zarządzania migracją;
  - b) przepływów migracyjnych mających źródło w danym państwie trzecim lub przez nie przechodzących, w tym – o ile to możliwe i istotne – składu przepływów migracyjnych i planowanego miejsca przeznaczenia migrantów;
  - c) szlaków, którymi odbywają się przepływy migracyjne, mające źródło w danym państwie trzecim lub przez nie przechodzące, w celu dotarcia na terytoria państw członkowskich;

- d) istnienia, działalności i sposobów działania organizacji przestępczych biorących udział w przemyśle migrantów i handlu ludźmi na szlakach migracyjnych;
- e) incydentów i wydarzeń, które mogą być lub stać się przyczyną zmiany sytuacji w zakresie przepływów migracyjnych;
- f) metod stosowanych w celu podrabiania lub fałszowania dokumentów tożsamości oraz dokumentów podróży;
- g) sposobów i środków mających na celu pomoc organom w państwach trzecich w zapobieganiu nielegalnym przepływowi migracyjnym mającym źródło na ich terytorium lub przechodzącym przez ich terytorium;
- h) środków poprzedzających wyjazd dostępnych dla imigrantów w państwach pochodzenia i przyjmujących państwach trzecich, które pomagają w udanej integracji po legalnym przyjeździe do państw członkowskich;
- i) sposobów i środków ułatwienia powrotu, readmisji i ponownej integracji;
- j) skutecznego dostępu do ochrony, jaką państwo trzecie wdrożyło, w tym na rzecz osób wymagających szczególnego traktowania;
- k) istniejących i możliwych przyszłych strategii i kanałów legalnej imigracji między Unią a państwami trzecimi, z uwzględnieniem umiejętności i potrzeb rynku pracy w państwach członkowskich, a także przesiedleń i innych narzędzi ochrony;
- l) zdolności, umiejętności, strategii politycznych, prawodawstwa i praktyk prawnych państw trzecich i zainteresowanych stron, w tym – o ile to możliwe i istotne – w zakresie ośrodków przyjęć i ośrodków detencyjnych oraz panujących w nich warunków, w związku z kwestiami, o których mowa w lit. a) - k)

5. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji koordynują między sobą i z odpowiednimi zainteresowanymi stronami swoje działania w zakresie pomocy w budowaniu zdolności dla organów państwa trzeciego i innych zainteresowanych stron w państwach trzecich.

6. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji mogą udzielać pomocy, z uwagi na ich wiedzę fachową i wykształcenie, w:

- a) ustalaniu tożsamości i narodowości obywateli państw trzecich oraz ułatwianiu ich powrotu zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE, a także – w stosownych przypadkach i w miarę możliwości – pomocy w ich reintegracji;
- b) potwierdzaniu tożsamości osób potrzebujących ochrony międzynarodowej do Unii w celu ułatwienia im przesiedleń, w tym przez zapewnienie im, w miarę możliwości, odpowiednich informacji i wsparcia przed wyjazdem do kraju docelowego;
- c) potwierdzaniu tożsamości i ułatwianiu wdrażania środków unijnych i krajowych w odniesieniu do przyjmowania legalnych imigrantów;

- d) wymianie informacji uzyskanych w trakcie pełnienia obowiązków w ramach sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji i z właściwymi organami państw członkowskich, w tym z organami ścigania, w celu zapobiegania i wykrywania nielegalnej imigracji, a także zwalczania przemytu migrantów i handlu ludźmi.

Artykuł 4

Zgłoszenie oddelegowania urzędników łącznikowych ds. imigracji

1. Państwa członkowskie, Komisja i agencje unijne informują Radę Sterującą ustanowioną w art. 7 o swoich planach oddelegowania urzędników łącznikowych ds. imigracji i o ich oddelegowaniu, załączając opis ich obowiązków oraz okres ich oddelegowania.

Sprawozdania z działalności, o których mowa w art. 8 ust. 2 lit. c), zawierają przegląd rozmieszczenia urzędników łącznikowych ds. imigracji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zostaną udostępnione w ramach bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji ustanowionej w art. 9.

Artykuł 5

Utworzenie lokalnych lub regionalnych sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji

1. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji oddelegowani do tych samych państw lub regionów tworzą lokalne lub regionalne sieci współpracy i współpracują, w stosownych przypadkach, z urzędnikami łącznikowymi oddelegowanymi przez państwa inne niż państwa członkowskie. W ramach takich sieci i zgodnie z art. 1 ust. 2 urzędnicy łącznikowi ds. imigracji w szczególności:

- a) spotykają się regularnie i w razie konieczności;
- b) wymieniają informacje i doświadczenia, w szczególności podczas posiedzeń oraz za pośrednictwem bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji ustanowionej w art. 9;
- c) w stosownych przypadkach wymieniają informacje na temat doświadczeń dotyczących dostępu do ochrony międzynarodowej;
- d) w stosownych przypadkach koordynują stanowiska, jakie należy zająć w kontaktach z przewoźnikami komercyjnymi;
- e) w stosownych przypadkach biorą udział w specjalistycznych szkoleniach, w tym poświęconych prawom podstawowym, handlowi ludźmi, przemytowi migrantów, fałszowaniu dokumentów lub dostępowi do ochrony międzynarodowej w państwach trzecich;
- f) w stosownych przypadkach organizują sesje informacyjne i kursy szkoleniowe dla członków personelu dyplomatycznego i konsularnego misji państw członkowskich w państwie trzecim;

g) przyjmują wspólne podejście w stosunku do metod gromadzenia strategicznie ważnych informacji, w tym analiz ryzyka, i składania sprawozdań na ich temat;

h) nawiązują regularne kontakty z podobnymi sieciami odpowiednio w państwie trzecim i w sąsiednich państwach trzecich.

2. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji oddelegowani przez Komisję koordynują i wspierają sieci, o których mowa w ust. 1. W lokalizacjach, do których Komisja nie oddelegowuje urzędników łącznikowych ds. imigracji, urzędnicy łącznikowi ds. imigracji oddelegowani przez agencje unijne koordynują i wspierają sieci przewidziane w ust. 1. W lokalizacjach, do których ani Komisja, ani agencje unijne nie oddelegowują urzędników łącznikowych ds. imigracji, sieć jest koordynowana przez jednego z urzędników łącznikowych ds. imigracji na podstawie uzgodnień członków sieci.

3. O wyznaczeniu koordynatorów sieci lub o tym, że nie został wyznaczony koordynator, powiadamia się bez zbędnej zwłoki Radę Sterującą.

Artykuł 6

Wspólne oddelegowanie urzędników łącznikowych ds. imigracji

1. Państwa członkowskie mogą uzgodnić dwustronnie lub wielostronnie, że urzędnicy łącznikowi ds. imigracji oddelegowani do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej przez państwo członkowskie dbają również o interesy jednego lub kilku innych państw członkowskich.

2. Państwa członkowskie mogą również uzgodnić, że ich urzędnicy łącznikowi ds. imigracji dzielą między siebie niektóre zadania, na podstawie ich umiejętności i przeszkolenia.

3. W przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie wspólnie oddelegowują urzędnika łącznikowego ds. imigracji, państwa te mogą otrzymać unijne wsparcie finansowe zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 515/2014.

Artykuł 7

Rada Sterująca

1. Ustanawia się Radę Sterującą europejskiej sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji.

2. W skład Rady Sterującej wchodzi jeden przedstawiciel każdego państwa członkowskiego, dwóch przedstawicieli Komisji, jeden przedstawiciel Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, jeden przedstawiciel Europolu i jeden przedstawiciel EASO. W tym celu każde państwo członkowskie wyznacza członka Rady Sterującej, a także jego zastępcę, który będzie reprezentował członka w razie jego nieobecności. Członków Rady Sterującej powołuje się w szczególności na podstawie ich odpowiedniego doświadczenia i wiedzy fachowej w zakresie zarządzania sieciami urzędników łącznikowych.

3. W Radzie Sterującej zasiadają państwa trzecie uczestniczące we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen; wyznaczają one po jednym przedstawicielu na członków bez prawa głosu. Zezwala się im na wyrażanie opinii na temat wszystkich omawianych kwestii i decyzji podejmowanych przez Radę Sterującą.

Przy podejmowaniu decyzji w kwestiach istotnych dla urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych przez państwa uczestniczące we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen, Rada Sterująca należyście uwzględni opinie wyrażone przez przedstawicieli tych państw.

4. Do udziału w posiedzeniach Rady Sterującej w charakterze obserwatorów mogą być przez nią zapraszani eksperci, przedstawiciele organów krajowych, organizacji międzynarodowych i odpowiednich instytucji, organów, urzędów i agencji Unii, którzy nie są członkami Rady Sterującej.

5. Rada Sterująca może organizować wspólne posiedzenia z innymi sieciami lub organizacjami.

6. Przedstawiciel Komisji pełni funkcję przewodniczącego Rady Sterującej. Przewodniczący:

a) zapewnia ciągłość działań i organizuje pracę Rady Sterującej, w tym wspiera przygotowywanie dwuletniego programu prac oraz sporządzanie co dwa lata sprawozdań z działalności;

b) doradza Radzie Sterującej w przedmiocie zapewniania, aby wspólne uzgodnione działania były spójne i skoordynowane z odpowiednimi instrumentami i strukturami unijnymi oraz odzwierciedlały priorytety Unii w obszarze migracji;

c) zwołuje posiedzenia Rady Sterującej.

Podczas realizacji celów Rady Sterującej przewodniczący jest wspierany przez sekretariat.

7. Posiedzenia Rady Sterującej odbywają się co najmniej dwa razy w roku.

8. Rada Sterująca przyjmuje decyzje bezwzględną większością głosów członków z prawem głosu.

9. Odpowiednie organy delegujące przekazują odpowiednim urzędnikom łącznikowym ds. imigracji decyzje podejmowane przez Radę Sterującą.

Artykuł 8

Zadania Rady Sterującej

1. Rada Sterująca ustanawia swój regulamin wewnętrzny na podstawie wniosku przewodniczącego w terminie trzech miesięcy od swojego pierwszego posiedzenia. Regulamin wewnętrzny określa szczegółowe zasady głosowania. Regulamin wewnętrzny obejmuje w szczególności warunki działania członka w imieniu innego członka, jak również wymagania dotyczące kworum.

2. Biorąc pod uwagę priorytety Unii w dziedzinie imigracji oraz przy uwzględnieniu zakresu zadań urzędników łącznikowych ds. imigracji określonych w niniejszym rozporządzeniu i zgodnie z art. 1 ust. 2, Rada Sterująca realizuje następujące działania w oparciu o kompleksowy obraz sytuacji i analizy dostarczone przez odpowiednie agencje unijne:

- a) ustala priorytety i planuje działania poprzez przyjęcie dwuletniego programu prac i wskazanie zasobów niezbędnych do wspierania tych działań;
- b) dokonuje regularnie przeglądu działań z myślą o proponowaniu w stosownych przypadkach zmian w dwuletnim programie prac oraz wyznaczenia koordynatorów sieci oraz postępów osiągniętych przez sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji w zakresie ich współpracy z właściwymi organami w państwach trzecich;
- c) przyjmuje sporządzane co dwa lata sprawozdanie z działalności, obejmujące przegląd, o którym mowa w art. 4 ust. 1 akapit drugi, które ma być przygotowywane przez przewodniczącego Rady Sterującej;
- d) aktualizuje wykaz oddelegowanych urzędników łącznikowych ds. imigracji przed każdym posiedzeniem Rady Sterującej;
- e) ustala braki w zakresie oddelegowań i określa możliwości oddelegowania urzędników łącznikowych ds. imigracji.

Rada Sterująca przekazuje Parlamentowi Europejskiemu dokumenty, o których mowa w lit. a) i c) akapitu pierwszego niniejszego ustępu.

3. Biorąc pod uwagę potrzeby operacyjne Unii w dziedzinie imigracji oraz przy uwzględnieniu zakresu zadań urzędników łącznikowych ds. imigracji określonego w niniejszym rozporządzeniu i zgodnie z art. 1 ust. 2, Rada Sterująca realizuje następujące działania:

- a) uzgadnia doraźne działania sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji,
- b) monitoruje dostępność informacji między urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji a agencjami unijnymi oraz, w razie potrzeby, wydaje zalecenia dotyczące niezbędnych działań;
- c) wspiera rozwój umiejętności urzędników łącznikowych ds. imigracji, w tym poprzez opracowanie dodatkowych i nieobowiązkowych wspólnych podstawowych programów nauczania, szkolenia przed oddelegowaniem, wytycznych w zakresie przestrzegania praw podstawowych w ramach ich działalności ze szczególnym uwzględnieniem osób wymagających szczególnego traktowania i organizację wspólnych seminariów dotyczących tematów, o których mowa w art. 3 ust. 4, z uwzględnieniem narzędzi szkoleniowych opracowanych przez odpowiednie agencje unijne lub inne organizacje międzynarodowe;

d) zapewnia wymianę informacji za pośrednictwem bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji określonej w art. 9.

4. Do celów realizacji działań, o których mowa w ust. 2 i 3, państwa członkowskie mogą otrzymać unijne wsparcie finansowe zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 515/2014.

Artykuł 9

Platforma wymiany informacji

1. W celu realizacji odpowiednich zadań urzędnicy łącznikowi ds. imigracji, członkowie Rady Sterującej i koordynatorzy sieci, o których mowa w art. 5 ust. 2, i zapewniają, aby wszelkie istotne informacje i dane statystyczne były przesyłane i wymieniane za pośrednictwem bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji. Platforma ta jest tworzona przez Komisję w porozumieniu z Radą Sterującą i prowadzona przez Komisję.

Żadne informacje operacyjne organów ścigania o ściśle poufnym charakterze nie są wymieniane poprzez bezpieczną internetową platformę wymiany informacji.

2. Informacje, które mają być wymieniane za pośrednictwem bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji, obejmują co najmniej następujące elementy:

a) odpowiednie dokumenty, sprawozdania i produkty analityczne według ustaleń Rady Sterującej zgodnie z art. 8 ust. 2 i 3;

b) dwuletnie programy prac, sporządzane co dwa lata sprawozdania z działalności i wyniki realizacji działań oraz zadań doraźnych sieci urzędników łącznikowych ds. imigracji, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3;

c) uaktualniony wykaz członków Rady Sterującej;

d) uaktualniony wykaz zawierający dane kontaktowe urzędników łącznikowych ds. imigracji oddelegowanych do państw trzecich, w tym ich imiona i nazwiska, miejsce oddelegowania i region, za który odpowiadają, numery telefonów i adresy poczty elektronicznej;

e) inne istotne dokumenty związane z działaniami i decyzjami Rady Sterującej.

3. Z wyjątkiem danych, o których mowa w ust. 2 lit. c) i d), informacje przekazywane za pośrednictwem bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji nie zawierają danych osobowych ani łącz, poprzez które takie dane osobowe są bezpośrednio lub pośrednio dostępne. Dostęp do danych, o których mowa w ust. 2 lit. c) i d), mają wyłącznie urzędnicy łącznikowi ds. imigracji, członkowie Rady Sterującej i odpowiednio upoważniony personel do celów wykonania niniejszego rozporządzenia.

4. Parlament Europejski otrzymuje dostęp do określonych części bezpiecznej internetowej platformy wymiany informacji, zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady Sterującej oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi i krajowymi.

Artykuł 10

Przetwarzanie danych osobowych

1. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji wykonują swoje zadania zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego dotyczącymi ochrony danych osobowych, a także z takimi przepisami zawartymi w umowach międzynarodowych zawartych z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi.

2. Urzędnicy łącznikowi ds. imigracji mogą przetwarzać dane osobowe w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 6. Te dane osobowe są usuwane, gdy nie są już konieczne do celów, w związku z którymi zostały zgromadzone lub w inny sposób przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679.

3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 2 mogą obejmować:

a) dane biometryczne lub personalizacyjne, jeżeli jest to konieczne do potwierdzenia tożsamości i obywatelstwa obywateli państw trzecich do celów powrotu, w tym wszelkiego rodzaju dokumenty, które można uznać za dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo;

b) wykazy pasażerów lotów powrotnych i innych środków transportu do państw trzecich;

c) dane biometryczne lub personalizacyjne w celu potwierdzenia tożsamości i obywatelstwa obywateli państw trzecich w celu dopuszczenia legalnej migracji.

d) dane biometryczne lub personalizacyjne w celu potwierdzenia tożsamości i narodowości obywateli państw trzecich potrzebujących ochrony międzynarodowej w celu przesiedlenia;

e) dane biometryczne, personalizacyjne, jak również inne dane osobowe konieczne do ustalenia tożsamości osób oraz zapobiegania i przeciwdziałania przemytowi migrantów i handlowi ludźmi, a także dane osobowe związane z trybem funkcjonowania sieci przestępczych, wykorzystywanymi środkami transportu, zaangażowaniem pośredników i przepływami finansowymi.

Dane określone w lit. e) akapitu pierwszego niniejszego ustępu są przetwarzane wyłącznie w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 3 ust. 6 lit. d).

4. Wymiana danych osobowych jest ściśle ograniczona do tego, co jest konieczne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.

5. Przekazywanie przez urzędników łącznikowych ds. imigracji danych osobowych państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym na podstawie niniejszego artykułu odbywa się zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia (UE) 2016/679.

Artykuł 11

Współpraca konsularna

Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów w sprawie współpracy konsularnej na szczeblu lokalnym zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽¹⁹⁾.

Artykuł 12

Sprawozdanie

1. Pięć lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie i odpowiednie agencje unijne dostarczają Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania na temat stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 377/2004 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku II.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 czerwca 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i jego zmiana

Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004	(Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s.1)
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 493/2011	(Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 13)

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004	Niniejsze rozporządzenie
—	Art. 1 ust. 1
—	Art. 2, część wprowadzająca
Art. 1 ust. 1	Art. 2 pkt 1)
Art. 1 ust. 2	Art. 2 pkt 1) wyrażenie końcowe
Art. 1 ust. 3	Art. 2 lit. a)–d)
Art. 1 ust. 4	Art. 1 ust. 2
Art. 2 ust. 1	Art. 3 ust. 3
Art. 2 ust. 2, część wprowadzająca	Art. 3 ust. 4, część wprowadzająca
Art. 2 ust. 2, tiret pierwsze	Art. 3 ust. 4 lit. b)
Art. 2 ust. 2, tiret drugie	Art. 3 ust. 4 lit. c)
Art. 3 ust. 1	Art. 4 ust. 1 akapit pierwszy
Art. 4 ust. 1	Art. 5 ust. 1
Art. 5 ust. 1 i 2	Art. 6 ust. 1 i 2
Art. 7	Art. 11
—	Załącznik I
—	Załącznik II